

Statens Bekostning, paa en meget lang Rejse til Jordklodens sydlige Halvkugle, til de Mejerilande, der ligger dør, for at studere vore Konkurrenters Forhold netop med Hensyn til den betydelige Eksportvare, vi her har, og naar saa vedkommende Embedsmand, som ganske naturligt ikke fører sit Materiale med sig rundt til andre Lande, men som formodentlig har sendt det til Washington, hvor han bor, for senere, naar han kommer hjem, at kunne udarbejde den Beretning, han selvfølgelig skylder at afgive, og derfor meget naturligt ikke kan svare andet end det, han telegraferer, i sit Telegram giver Udtryk for den Betænkelse, der er Resultatet af hans Rejse, idet det er denne, der har fæstnet sig hos ham, efter at han paa sin Rejse i disse Lande har set Forholdene dør, telegraferer, at han maa være betænkelig ved en Lovændring, der begunstiger Produktion og Eksport af Margarine til Bordbrug —, saa fejler den højtærede Landbrugsminister med en flot Bevægelse alt dette til Side som værende ganske uden Betydning. Efter at man har sendt en Mand ud til disse fjernliggende Lande, ladet ham gøre en Rejse, der varer et halvt Aars Tid, for at studere disse Forhold og derefter afgive Beretning over sine Indtryk, fejler man det hele til Side med en Bemærkning om, at det kan Ministeriet ikke tillægge nogen Betydning, og Ministeren vil have Afgørelsen straks uden at ville give vedkommende Embedsmand Tid og Lejlighed til at begrunde sin Betænkelse ved de Erfaringer og Iagttagelser, han har gjort paa Rejsen. Det vil altsaa sige, at den højtærede Landbrugsminister opfordrer den høje Rigsdag til at tage sin Beslutning og vedtage det fremsatte Lovforslag uden noget som helst Hensyn til, hvilke Oplysninger der maatte kunne tilvejebringes, og som man har sendt en Embedsmand ud for at indhente. Den højtærede Minister vil ikke afvente, at disse Oplysninger kommer til Veje. Man skal blot lade, som om de slet ikke eksisterer, og vedtage Lovforslaget, som det er forelagt. Jeg vil da rejse det Spørgsmaal, om dette høje Ting vil gaa med til noget saadant. Det er et fuldkomment Brud paa al tidligere politisk Praksis, at man fra Regeringens Side ofrer Beløb og sender en Mand ud for at undersøge et Spørgsmaal og saa afgør Spørgsmaalet uden at afvente, hvilke Grunde vedkommende Embedsmand har at give, og hvilke Iagttagelser han har gjort paa dette Omraade. Det er ikke den Praksis, man tidligere plejede at følge her i Rigsdagen; det er et fuldstændigt

Brud paa al tidligere politisk Praksis, og jeg synes, det er en saadan Behandling, ja, jeg kan sige, en saadan Haan mod vedkommende Embedsmand, at jeg ikke kan tænke mig, hvorledes han vil stille sig med Hensyn til sin Forbliven i Embedet. Jeg vil altsaa opfordre det høje Ting til ikke at gøre nogen Forandring med Hensyn til de bestaaende Farvningsbestemmelser og opfordre Tinget til at stemme for Ændringsforslag Nr. 2.

Dette er det mest brændende af de Spørgsmaal, der her foreligger til Behandling. Ændringsforslag Nr. 5 antager jeg, at en anden af Forslagsstillerne vil omtale. Jeg er Medforslagsstiller dertil, thi jeg finder det fuldkommen rimeligt, at Margarinefabrikkerne afholder Omkostningerne ved den Kontrol, der skal udøves i Henhold til Loven, og dette er da ogsaa i Overensstemmelse med, hvad der sker paa andre Omraader.

Kyed: Paa det Mindretals Vegne, som har stillet Ændringsforslag Nr. 5, skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag. Det samlede Udvalg har for saa vidt, hvad Udvalgets ærede Ordfører ogsaa bemærkede, været enig i det Princip, som indeholdes i det her stillede Ændringsforslag. Naar vi for vort Vedkommende har stillet dette Ændringsforslag, er det ud fra den Opfattelse, at det er lige saa rigtigt, at Margarinefabrikkerne betaler den Kontrol, der her er Tale om, som at f. Eks. Svinelagterierne betaler den Kontrol, der udøves overfor deres Eksportvarer, eller Mejerierne betaler den Kontrol, der udøves med Kvaliteten af deres Eksportsmør. Det er i begge Tilfælde en Kontrol, der udøves i Henhold til Lov. At den højtærede Minister i Princippet er enig med Mindretallet i den af mig hævdede Opfattelse, fremgaar deraf, at den højtærede Minister har stillet et Ændringsforslag til Lovforslaget vedrørende Ægeksport, gaaende ud paa, at den Kontrol, der udøves med Æggene, skal betales af Ægeksportørerne, hvilket i Realiteten vil sige, at Udgifterne ved Kontrollen bliver lagt over paa Ægproducenterne. Jeg kan ikke se rettere end, at dette Princip brydes, hvis man ikke paalægger Margarinefabrikkerne at betale Omkostningerne ved den Kontrol, der udøves overfor deres Varer, og jeg maa derfor anbefale, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 5.

Ulrich: Som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, har jeg sluttet